

De bijzondere zaak van... *Praktijk*

Matthijs Vermaat

Advocaten ontmoeten kleurrijke personen en komen in bizarre situaties terecht. Bijna iedereen kent wel bijzondere voorvallen die tot nadenken stemmen of gewoon vermakelijk zijn. Matthijs Vermaat is het een doorn in het oog dat mensen met een handicap die afhankelijk zijn van het Amsterdamse Stadsmobiel geen normaal sociaal leven kunnen leiden.

Jan Pieter Nepveu

freelance journalist

Hij behartigt de belangen van rolstoelers, schrijft een proefschrift over de Wet voorzieningen gehandicapten (WVG) en staat bij de gemeente Amsterdam bekend als bevlogen. Matthijs Vermaat (44), liefst in spijkerbroek en overhemd, is een gezien advocaat in zaken tegen de gemeente over het wanpresterende gehandicaptenvervoer. 'Ik maak me nijdig over de gemeente, die in zes jaar nog steeds geen collectief vervoerssysteem op poten heeft kunnen zetten dat iedereen in staat stelt zich adequaat te verplaatsen.'

Hem wordt vaak gevraagd of hij zelf familie in een rolstoel heeft. Geen logische veronderstelling, vindt hij. 'Een strafrechtjurist vraag je toch ook niet of er in z'n familiekring criminelen zitten? Je raakt ergens in verzeild en naarmate je er meer van af weet, zie je meer mogelijkheden en wordt het interessanter. Andere mensen hebben dat met internationaal cheque- en wisselrecht.'

Vermaat begon zich in de problematiek rond de WVG te verdiepen bij de ombudsman in Hilversum, waar hij nog steeds twee dagen per week werkt. De overige dagen is hij advocaat bij Boumans, Imthorn, & Vermaat, gevestigd vlak bij de hoofdstedelijke Munttoren. Zijn bureau ligt bezaaid met naslagwerken, paperclips en opengeslagen mappen.

Meer dan de helft van zijn praktijk bestaat uit WVG-zaken. De gemeente moet op grond van de wet het collectief vervoer voor gehandicapten regelen en heeft dat uitbesteed

Advocaat en Stadsmobiel

Foto: Cynthia van Elk

'Familie in een rolstoel? Een strafrechtjurist vraag je toch ook niet of er in z'n familiekring criminelen zitten?'

aan Stadsmobiel, een sukkelend onderdeel van het Gemeentevervoerbedrijf. De tot Stadsmobiel veroordeelden mopperen heel wat af: de centrale is telefonisch heel moeilijk bereikbaar, busjes komen vaak niet of uren te laat, en het gedrag van de chauffeurs zou te wensen overlaten.

'Als het gehandicaptenvervoer geregeld zou zijn zoals de gemeente had beloofd – een uur van tevoren bellen en dan word je opgehaald – denk ik dat er nauwelijks klachten zouden zijn', zegt Vermaat. Maar Stadsmobiel heeft volgens hem de beloften nooit kunnen waarmaken. Klanten wordt, om teleurstellingen te voorkomen, verzocht het busje al vroegtijdig te reserveren. Dat kan zeven dagen van tevoren. En dan moet je op de dag zelf nog urenbrede marges aanhouden. 'Als je zo nu en dan de stad eens ingaat, is Stadsmobiel misschien best te gebruiken. Maar het onderhouden van een dagelijks sociaal leven is voor iemand die afhankelijk is van Stadsmobiel niet mogelijk.'

In *Het Parool* stelde Stadsmobiel dat 80 procent van de jaarlijkse vierhonderdduizend ritten conform de afspraken wordt gereden.

Vermaat draait dat liever om, en benadrukt dat 20 procent, oftewel tachtigduizend ritten, dus vertraging oploopt. De klanten noteren helaas niet precies wat er fout gaat. 'Daar sneuvelt hun zaak dan op, bleek bij een procedure voor de Centrale Raad van Beroep, en we kunnen niet bewijzen dat er veel meer klachten zijn want de meeste mensen die kankeren, bellen allang niet meer.'

Er wordt veel geprocedeerd inzake de WVG en zo'n tien gehandicapten die vaak met Stadsmobiel reizen, willen een nieuwe rechtsgang wagen. 'Ik adviseer ze een half jaar exact bij te houden hoe vaak ze bellen, hoe lang ze moeten wachten, en of er iemand komt opdruiven. Als we dan een mooi overzicht hebben, kunnen we aantonen dat Stadsmobiel geen adequate vervoersvoorziening is. Wat het uiteindelijke doel is? Ik vind dat je de mensen de keuze moet laten hoe ze zich verplaatsen: hier heb je een substantieel bedrag en daar mag je het zelf mee regelen. Zo was het vroeger ook. Of je maakt een keigoed taxisysteem. Het probleem is dat je als gehandicapte nu geen goed systeem hebt en ook geen geld.'